

Zatím nejsem na cestě mezi Ruzyní, Pankrácem a Mírovem, ale ... Miroslav Ševčík překvapil nejen novinářku která se ptala

- CZ24 News | 15. dubna 2023

ČESKO: K nejfrekventovanějším jménům v médiích těchto dní patří Miroslav Ševčík. Předstihl dočasně i pány Fialu, Rakušana, Zelenského, Putina, Bidena, Macrona, a to je opravdu co říct. Spor o to, zda by měl, nebo neměl zůstat děkanem Vysoké školy ekonomické, budí vášně na sociálních sítích a občas i na ulicích. Jedna strana tvrdí, že špatně reprezentuje školu. Druhá připomíná, že za odlišná politická stanoviska vyhazovali z funkcí nebo ze zaměstnání své názorové odpůrce komunisté. Jak to dopadne? Kolegové se zatím za docenta Ševčíka postavili, ale ještě není všem dnům konec. Přičemž je zajímavé, jak hodně se o Miroslavu Ševčíkovi mluví, ale znát jeho stanovisko skutečně důkladně, jako by se některým médiím nechtělo. Zkusíme to nyní napravit. Jsem ráda, že je se mnou ve studiu docent Miroslav Ševčík.

Martina: Miroslave Ševčíku, akademický senát Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické vás neodvolal z pozice děkana fakulty, jak to požaduje rektor Petr Dvořák. Očekával jste z jejich strany zastání? Věřil jste, že to tak dopadne?

Miroslav Ševčík: No, tak abych pravdu řekl, tak protože jsou to lidé, se kterými spolupracuji řadu let, s některými již třeba dvacet, třicet let, tak to jsou ti lidé, kteří mě znají. Kterí ví, co zastávám, co dělám. Oni ví, jaké úspěchy měla naše fakulta v poslední dekádě, když jsem od roku 2010 do roku 2018 dělal děkana. Pak jsem dělal proděkana do roku 22, i proto mě zvolili znovu děkanem na další volební období. Mimochodem, všechny sdělovací prostředky dostaly ode mne nebo od našeho tiskového mluvčího takový krátký přehled o střípcích úspěchů naší fakulty, ale ani jeden ze sdělovacích prostředků, který se počítá do mainstreamu, tyto střípky ani nezmínil. To znamená, že...

Je potřeba bojovat nejenom za ekonomické svobody, od kterých se odvíjí svoboda slova, svoboda vyjadřování a svoboda názoru

Martina: Ani jeden jediný?

Miroslav Ševčík: Ne, ani jeden jediný. Musím se jaksi pozastavit nad tím, protože je to velmi jednoduché. Naše fakulta v hodnocení ekonomických fakult, kterých je v České republice skoro 70, na všech vysokých školách včetně soukromých, tak se od roku 2010 do roku 2018, respektive do roku 2020 umístila vždy nejhůře na druhém místě v hodnocení kvality, a to ať už to dělal časopis Týden nebo Hospodářské noviny do roku 2016 toto pořadí. Ani jedno z těch mainstreamových médií se vůbec neobtěžovalo tím, že by tohle jaksi zveřejnilo. Málo se také ví...

Martina: Pravdou je, že jsem narážela spíše na informace typu, že vám klesá počet zájemců o studium a podobně.

Miroslav Ševčík: I to je lež. Jo, protože počet přihlášek samozřejmě je dán demografickým vývojem, a ten demografický vývoj je nepříznivý, bude se lámat až v podstatě příští a přespříští rok, ale přesto jsme dosáhli například v roce 2022 nárůstu počtu přihlášených řádově o 160 nových přihlášek více, než to bylo v předchozím roce. Takže ani toto není pravda. Pravdou je ale, že jak já říkám při

promocích, tak polovina těch, co nastupují na startu třeba bakalářského stupně studia, tak bohužel do toho cíle nedoběhne, ale je to spíš dáno naší dost velkou přísností a složitostí studia.

Nutno také říci, že mezi ty úspěchy patří třeba to, že my jako jediná fakulta z Vysoké školy ekonomické pořádáme třeba pro studenty soutěž o „Cenu děkana“. Ta „Cena děkana“ je poměrně dost dobře zaplacená. Vítěz dostává 25 000,- Kč. Ostatní dávají také poměrně vysoké finanční částky, a je to soutěž o „Nejlepší diplomovou práci bakalářskou“. Případně příspěvek od studentů doktorského studia. Jsme jediná fakulta na Vysoké škole ekonomické, která dělá například tuto soutěž i pro studenty středních škol.

Jsme jediná fakulta, a to se může zdát někomu jako takové až zbytečné, která pořádá imatrikulace v prostředí státnosti České republiky na Pražské hradě v Jízdárně, kde například jsou oceněni právě i ti studenti, kteří získají nejlepší postavení v té středoškolské soutěži o „Cenu děkana“. Takže já si myslím, že těch úspěchů je za námi spousta. My jsme například...

Martina: Můžu se občas na něco zeptat? Ale nechci vás rušit.

Miroslav Ševčík: Jasně.

Martina: Promiňte, pane docente Ševčíku, vy jste teď vyjmenoval několik úspěchů vaší fakulty a říkáte, mluvíte o nich právě proto, že jste děkanem této fakulty. Ale nemyslím si, že teď leží na vahách to, jestli se fakultě daří. Ale to, proč vás chtějí odvolat, je, že podle názoru rektora vaše vystupování škodí dobrému jménu školy. To leží na miskách vah. Jak vnímáte tento rozpor?

Miroslav Ševčík: No, tak já si myslím, co to je dobré jméno školy? Samozřejmě tam je, že nesmí vystupovat děkan proti zájmům školy. A jestliže je podle pana rektora zájmem školy potlačovat alternativní názory, nebo názory, které zrovna nekonvenují současné vládní politice, kteří kritizují, kteří poukazují na obrovské nedostatky v hospodářské politice, no tak to potom ať vysvětlí pan rektor, co je na tom špatné, že člověk vystupuje na akademické půdě, nebo i na veřejnosti, protože on je nespokojen s mými veřejnými vystoupeními, nevím, jestli se mu bude líbit vystoupení zrovna v Rádiu Universum, protože má připomínky k tomu, že jsem dával rozhovory běžným vzdělávacím prostředkům, které nejsou součástí mainstreamu, které nic nesestříhaly, byli schopni to pustit tak, jak to bylo natočeno.

Takže já jsem přesvědčen o tom, že je potřeba bojovat za nejenom ekonomické svobody, od kterých se odvíjí svoboda slova, svoboda vyjadřování a svoboda názoru. Takže jsem bytostně přesvědčen, že naopak tím, že říkám tyto názory otevřeně, že jsem schopný je obhájit i na základě statistických údajů a čísel, takže naopak mohu prospívat. To, že ze mě dělají média to, co v podstatě nejsem, to už je jiná věc. Ale s tím si musí poradit PR oddělení a PR oddělení Vysoké školy ekonomické, po novém obsazení jede nepřátelskou politiku jak vůči mně, tak vůči celé fakultě.

S nástupem do funkce děkana jsem vyhověl rektorovi a přestal být ekonomickým expertem Trikolóry, a nejsem ani její člen

Martina: Rektor vaší školy říká, že vás chce tentokrát odvolat kvůli účasti na protivládních demonstracích, neboť na nich prý svým chováním a vystupováním poškozujete jak dobré jméno fakulty, tak i celé vysoké školy, jak už jsem tady jednou zmiňovala. Přemýšlel jste nad tím, než jste třeba šel na demonstraci, jestli opravdu třeba nemůžete nějakým svým vystupováním akademickému prostředí škodit, anebo bychom takto neměli přemýšlet?

Miroslav Ševčík: No, tak já si za prvé myslím, že jsem splnil v podstatě všechny požadavky pana rektora, které mi dal. Splnil jsem je tak, že on po mně chtěl, abych přestal být ekonomickým

expertem Trikolóry. Zdůrazňuji, že nejsem žádným členem ani funkcionářem Trikolóry, ale byl jsem jenom považován za ekonomického experta. Tohle jeho přání jsem naplnil a od začátku své funkce, to znamená od 1. července 2022, nejsem uváděn jako expert, i když jsem s tím požadavkem nesouhlasil, ale protože jsem pana rektora měl rád, tak jsem mu vyhověl, aby prostě měl klid.

To, že jsem šel na demonstraci toho 3. září, tak to bylo způsobené tím, že opravdu na poslední chvíli jsem se rozhodl, že tam vystoupím, zdůrazňuji, v ekonomické sekci, v žádné politické sekci, a to jenom z toho důvodu, že do té doby vláda v podstatě nebyla schopna zareagovat na to, co se dělo na energetických trzích, nebyla schopna připravit vůbec žádné opatření, a já jsem tam chtěl ukázat, že jsou určitá východiska. Ano, použil jsem tam pár expresivních výrazů, ale ty expresivní výrazy jsem použil jako reakci na to, co prohlásil pan premiér o svolavatelích a účastnících demonstrace, že jsme tam nějakí proruští trollové. Tak jsem se proti tomu vymezil a použil jsem slovo, které není vulgární a které na Moravě popisuje člověka, který říká hlouposti. Takže nic jiného jsem tam neřekl kromě toho ještě, že jsem se pozastavil nad tím, že pan premiér měl velmi zdravé názory na chod Evropské unie, tak jsem tam ocitoval ty jeho názory z před pár let. A překvapilo mě právě, jak reagoval v době, když jsme byli my předsednickou zemí a mohli se spolupodílet na vytváření hospodářské politiky ohledně energetických trhů, on byl peskovan jedním z europoslanců a seděl tam a vůbec na to nezareagoval. Jako v té době nejvyšší šéf Evropské unie, protože jsme byli předsednickou zemí.

To jsem byl na jedné demonstraci, a pak jsem vystoupil už jenom na demonstraci 28. září v den svátku sv. Václava, kde jsem použil vyloženě jenom samé ekonomické argumenty, které jsem ještě měl opřené o citace ekonomů například z Německa, ale i ze Spojených států. Poukazoval jsem na to, že není možné naplnit třeba Green Deal tak, jak je naplánován. Že to poškodí naše domácnosti a že vlastně elektromobilita, přesně tak, jak říká například profesor Sinn z Německa – který mimochodem dostal i čestný doktorát na naší Národohospodářské fakultě Vysoké školy ekonomické – a jak to kritizuje. Použil jsem tam i slova šéfa druhé největší společnosti, to je německého Telekomu, který varoval před tím, že se můžeme usmazit jako žába ve vroucí vodě, pokud se budeme chovat k elektromobilitě tak, jak se počítalo. To bylo poslední moje vystoupení na demonstraci. Pak jsem splnil tedy požadavek pana rektora, že na žádné další demonstraci jsem veřejně nevystoupil. I když to považuji, že je to protiústavní požadavek, ale tak, aby byl pan rektor uklidněn, tak jsem to neudělal. Těch demonstrací pak bylo několik.

Na té poslední 11. března jsem byl z toho důvodu, že jsem tam měl setkání s rodinnými příslušníky a s návštěvou, která za námi přijela do Prahy. Prošel jsem Václavským náměstím ještě se svým kolegou z Vysoké školy ekonomické, a od zhruba 15:20 jsme seděli v restauraci, myslím, že se jmenuje U Vlka V Jámě (*zmíněný podnik se ve skutečnosti jmenuje U Vlčáka – pozn.red.*) – a z té restaurace jsem potom odcházel až po skončení demonstrace. Šel jsem na metro. No a tam jsem potkal toho nebohého zbitého člověka. Takže to, co napsal potom Seznam, kde jaksi zkreslil moje slova – ano já jsem toho člověka potkal opravdu náhodou u vchodu do metra, a ne že jsem tam šel náhodou, jak to bylo dezinformováno potom ve sdělovacích prostředcích, a jak si z toho teď dělají legraci všichni ostatní. Takže tomu člověku jsem... On mě požádal o pomoc. A myslíte si, že jsem se měl zachovat tak a říci mu: „Heleďte, pane. Já jsem děkan národohospodářské fakulty a já, když bych vám pomohl, tak se pan rektor Vysoké školy ekonomické na mě bude zlobit, protože vám pomáhám, když jste zraněný.“ ?

Zvrhlo se to ve štvanci na mou osobu, ale zastávají se mě desítky tisíc lidí, protože ve společnosti zůstává zdravý selský rozum

Martina: Povězte mi. Proč si myslíte, že teď vašemu rektorovi došla trpělivost?

Miroslav Ševčík: No, já si myslím, že to je na základě chybného rozhodnutí, které v podstatě proběhlo tak, že paní z našeho PR vydala nějakou zprávu v neděli, toho, dá se říci, 12. března. Na tu

PR zprávu nereagoval pan rektor a musím říct, že mně potom napsal a já jsem mu zavolaal ještě ten samý den. Měl jsem s ním 11minutový rozhovor, kde jsem mu to přesně popsal. Volal jsem mu v 11:23 minut hned v tu neděli, ale ta zpráva už vyšla. Myslíte si, že se paní z PR oddělení obtěžovala, aby zavolala a zeptala se mě, co je pravdy na tom článku, který lživě vydal jeden ze sdělovacích prostředků? A kterého se pak chytla mainstreamová média? Myslíte si, že se mě někdo z nich zeptal, jak to doopravdy bylo? Ne. Nezeptal se mě.

Mě to mrzí na pana rektora, protože pan rektor, kdyby tohle věděl, jak jsem již řekl, od 11 hodin 23 minut. V 11 hodin 34 minut jsem mu poslal vizitku svědka, kterým byl právník, který se tam zúčastnil a který pomáhal také tomu zraněnému člověku. Ve večerních hodinách mu poslal další poměrně dlouhý e-mail popisující tuto situaci pan doktor Semín, což je v podstatě uznávaná osobnost taktéž veřejného prostoru. A on věděl všechno, jak to bylo. To, že bohužel zareagoval tak, jak zareagoval, a na základě lživého článku mě chce odvolat, to je už tak.

Jenomže samozřejmě já jsem v té aktivitě, kdy jsem chtěl ozřejmit, jak ta situace byla, pokračoval dál, a já jsem mu hned následující den v úterý předal video. Mám to podepsané přesně od sekretariátu, kde bylo šest videí, která jasně dokládala, že ta moje výpověď je pravdivá. Dostali to všichni členové vedení Vysoké školy ekonomické. Bohužel ani na základě tohoto on neuznal, že se unáhli, a pokračoval dál v tom procesu odvolání mě z funkce děkana.

Martina: Když mi to takto vyprávíte, vás to trápí, vidíte?

Miroslav Ševčík: No, abych vám pravdu řekl, mně to hrozně vadí. Vadí mě to z toho důvodu, že to obtěžuje mé okolí, za prvé. To mi vadí úplně nejvíc. Já jsem zvyklý na ledacos. Já jsem zažil tady konec 80. let a kdyby nedošlo k tomu, k čemu došlo, tak jsem pravděpodobně možná také byl vyhozen z té školy, ale tehdy z pozice běžného odborného asistenta. Nicméně já jsem velmi naštvaný z tohoto důvodu: My tady budujeme přes třicet let nějakou společnost, která by měla stát na svobodě, na demokracii, a teď se dějí takovéto věci. Ano. Bohužel se to zvrhlo v podstatě v jakousi štvanci. Musím zase říct, bohužel na mou osobu, a věřte, ale vězte, že kdyby se tato štvance konala na jinou osobu, tak se jí budu zastávat tak, jak se mě zastávají. A musím říct: To nejsou desítky, ani stovky, ani tisíce, ale to jsou deseti tisíce lidí, kteří se mě zastávají, a jsem rád, že v té společnosti zůstává zdravý selský rozum a že nepodléhají těm lžím, které jim vnucují mainstreamová média, a lžím, které jsou mnohdy od zaplacených novinářů.

Jsem proti ruské agresi, protože jsem proti jakékoli agresi. A že bych měl být protiukrajinský, je holý nesmysl, se kterým přišla Langšádlová.

Martina: Co myslíte, že na vás vašim oponentům vadí v tuto chvíli nejvíce? Někteří tvrdí, že údajné protiukrajinské, nebo – jak je dnes mezi progresivisty v módě říkat – proruské postoje. Jste protiukrajinský? Jste proruský? Jak to vnímáte, tady tato nařčení?

Miroslav Ševčík: Vůbec ne, já se ohrazuji. Tohle bohužel zase pochází od lživého článku, který vyšel na Seznamu, a jehož autorem byl, myslím, Koutník, kdy citoval paní Langšádlovou, která mě obvinila z něčeho, co jsem nikdy nebyl – že mám proruské názory. Paní Langšádlovou jsem chtěl požádat o omluvu a zažalovat ji, jenomže pan rektor mi řekl: „Heleď se, nedělej to, prosím tě. Paní Langšádlová je ministryně pro vědu a my budeme závislí na financování vědy.“ Já, hlupák, jsem to neudělal. Kdybych to udělal, možná, tak jsem měl o pár problémů méně. Já od začátku toho, co se děje na Ukrajině, jsem veřejně ve svých vystoupeních – je to dokladovatelné třeba na CNN – říkal, že jsem zásadně proti válce, že se to musí řešit diplomaticky. A teď vidíte, že se k tomu dostává po roce a po možná desítkách, stovkách tisíc mrtvých. To znamená, že jednoznačně jsem proti válečnému konfliktu, proti tomu, aby tady byla páchána agrese.

To, že bych měl být protiukrajinský, je holý nesmysl. Já osobně se snažím pomáhat i lidem, kteří jsou tím postižení a kteří na té Ukrajině působili, bydleli a kteří opravdu tu pomoc ale potřebují. Samozřejmě jsou tady i desítky tisíc lidí, kteří odešli z Ukrajiny, ale to odešli kvůli tomu, že prostě nebyli spokojeni s tím, jak je Ukrajina zkorumpovaný stát, a konec konců na to existují i studie, které vypracovala Evropská komise, prosím. Evropský účetní dvůr ještě v roce 2021 napsal zprávu, včetně tiskové zprávy, která vyšla na podzim. Tahle zpráva je z července roku 2021, že i přesto, že se tam posílají peníze, tak že se nestačí bojovat proti korupci. A já si myslím, že korupce je zlo všude. A když se podíváte, tak ten politický establishment, a ty špičky ukrajinské, dá se říci, vlády, respektive ukrajinských institucí, tak mnohdy už byli odejiti i teď za prezidenta Zelenského, protože s nimi nebyl spokojen, a protože opravdu ta korupce tam byla. Takže já jsem pro to: Platí právo, ať je vymahatelné právo, ať je všude.

A hlavně jsem proti jakékoliv agresi. To znamená, že jsem proti agresi ruské. Proti jakékoliv agresi, která je páchána na nevinných civilních lidech, ale jsem i proti agresi, která je ve vojenském prostoru. To znamená, že zbytečně umírají mladí lidé, a to jak na ukrajinské, tak ruské straně.

Zatím nejsem na cestě mezi Ruzyní, Pankrácem a Mírovem, ale vidím, že lidé mají strach

Martina: Co se týká svobody vyjadřování. Cítíte se komfortně, anebo už teď zvažujete každé slovo?

Miroslav Ševčík: Máte na mysli, jestli mám v sobě zabudované prvky autocenzury?

Martina: Ani ne. Spíš se ptám, jestli musíte nad tím takto vůbec přemýšlet, anebo jestli se cítíte svobodně.

Miroslav Ševčík: Zatím se cítím svobodně. Zatím nejsem na cestě mezi Ruzyní, Pankrácem a Mírovem, ale vidím, že lidé mají strach. Mají strach říkat svůj názor, bojí se vyjádřit i podporu otevřeně, říkají mi to po chodbách, vždycky se rozhlédnou, jestli je náhodou někdo nepozoruje, nebo nevidí. Ukazují mi, že drží pěsti, zastavují mě lidé na ulici, a jsem až překvapen, jak ta široká veřejnost byla o tom informována. Mrzí mě to, že mainstreamová média o mně šíří naprosté lži, nepravdy, a používají, jak bych řekl, nemravné metody. Jako třeba Česká televize, která pořád vzpomíná nějaký můj skutek s majáčkem na autě, a je tak drzá, že ten majáček rozsvěcí, když ví, že nikdy rozsvícený nebyl, protože nemohl být, protože nemají video, ale mají fotky. Takhle manipulují oni s veřejností. Nedávno jsem to viděl ještě při nějaké reportáži, která šla v Událostech, komentářích, myslím, že minulý týden. Takže já bych chtěl ubezpečit lidi, že devadesát procent těch lží, které se šíří o mně, případně o tom, jak na tom naše fakulta je, tak není pravdivá, a bohužel ta mainstreamová média v tom pokračují dál. Nedávno vyšel zase článek ještě o členech senátu naší fakulty, kde se snaží dehonestovat. A kvůli čemu? No kvůli tomu, že se tam známe, že mají ve mě důvěru, že ví, co tam dělám. Vždyť většina lidí, co o tom píše, tak nemá ani ánung o tom, jak funguje vůbec vysokoškolské prostředí, fakulta, hospodářská fakulta obzvlášť.

Současný i bývalý ministr školství se vyslovili pro mé odvolání - to je politické zasahování, já jsem byl svobodně zvolen, oni ne

Martina: Pane Miroslave Ševčíku, když už vás tak cupuji, tak ještě vzpomenu to, že vaši oponenti říkají, že urážíte členy vlády, a urážka není názor. A právě tím, že urážíte lidi, tak špiníte dobré jméno školy. To je jeden z častých argumentů, který jsem teď v současném denním tisku i tlači našla.

Miroslav Ševčík: No, tak to je pokračování toho, na co se to teď chce navléknout, protože samozřejmě zjistili, že jsem se žádné nezákonné činnosti 11. března nezúčastnil, tak to chtějí dát na pár výroků, které jsem řekl expresivnější. Jak jsem již zmínil, tak první dva výroky byly na té

demonstraci 3. září loňského roku, a znovu zdůrazňuji, že to byla pouze reakce na to, co řekl pan Fiala o těch lidech, kteří ve víc jak stotisícovém davu se zúčastnili té demonstrace na Václavském náměstí. Nutno podotknout, že už si málokdo asi pamatuje z těch, co o tom teď píší, že za to nesklidili žádný potlesk. Že i členové ODS, jestli si dobře pamatují, tak sklidili kritiku například od pana ministra Blažka, ale i od hejtmana Kuby, který říkal, že to bylo nešťastné vyjádření ze strany Fialy. A znovu říkám, to byla moje bezprostřední reakce na to, já jsem se to dozvěděl zhruba třicet vteřin před tím, než jsem měl to vystoupení na Václaváku, a použil jsem slovo, které není... Nebral bych ho jako urážlivé, není vulgární a nepoužil jsem žádné vulgarity, jako používá například paní ministryně obrany, proti nikomu. A to, že jsem pak řekl něco o generalissimu? Vysvětlil jsem to panu rektorovi, protože generalissimus je generál, který velí více generálům. To je ve slovníku cizích slov, a to si může každý najít. To není nic přece hanlivého.

Martina: Jenom ta konotace je v naší zemi trošku historicky daná.

Miroslav Ševčík: Může být historicky daná, jenomže se to vztahovalo k jednomu nějakému generalissimu, ale v těch normálních běžných společnostech se tohle slovo generalissimus používá. A pak ještě další, co mi mohl vytýkat, tak že jsem použil souvislosti s paní kandidátkou na prezidenta oslovení, které jí říkali její fanoušci. To znamená, že to nebylo vůbec nic hanlivého, nebylo to vulgární. Bylo to prostě... Vyzvedávalo to její ženskost, na kterou si ona sama potrpí, protože říkala, že jí lidi závidí, že je hezká. To přece řekla ona sama o sobě. Takže za toto mám být odvoláván z funkce děkana fakulty, když v podstatě zopakují slova, která ona sama o sobě řekla? No, tak to je opravdu už až bizarní, a musím říct, že se hledá zástupný problém. Vy jste to sama řekla už v tom smyslu, že ano, vyslovil se tak ministr školství. No, protože mu nesedím politicky. Vyslovil se tak Plaga, bývalý ministr školství. No jasně. To je přece politické zasahování, když tito lidé říkají, že Ševčík by neměl být děkanem na veřejné vysoké škole. Já jsem byl svobodně zvolen. Oni nebyli svobodně zvoleni do výkonné funkce, oni tam byli jmenováni a byli potvrzeni sice parlamentem, ale nebyli zvoleni. Je to úplně něco jiného, a já jsem byl zvolený na základě volby svobodné a byl jsem zvolený svobodně zvolenými příslušníky akademického senátu Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické. A to je ještě velmi důležité, protože mě se teď bude snažit odvolat akademický senát školy, který byl jenom z části volen. Máme tam pět zástupců ze třiceti jedna, takže jenom částečně se na tom podílela volbou naše národohospodářská fakulta.

Svědci a videa dokazují, že mě chtěli odvolat na základě lživého článku Hovorkové, tak teď hledají jiné důvody

Martina: Já teď přemýšlím nad jednou věcí, kdy vy tak detailně vysvětlujete, kde jste byl, že jste šel kolem, že jste vlastně na tu demonstraci...

Miroslav Ševčík: Kolem zraněného.

Martina: Kolem zraněného, a že jste přes to náměstí procházel na schůzku- a říkám si, jestli vlastně celá ta diskuse není trochu absurdní.

Miroslav Ševčík: No, mně připadá absurdní.

Martina: Měnilo by něco na tom, kdybyste tam na tu demonstraci opravdu šel? Myslíte si, že by to něco...

Miroslav Ševčík: No, to já nevím, jestli by to měnilo, ale já jsem tam procházel kolem té třetí hodiny, respektive možná v půl třetí, ten Václavák byl narvaný, než jsme sešli dolů k té Jámě, tak to trvalo nějakou minutu. Já dokonce mám lístek od toho, že jsem tam platil, v kolik jsem odcházel z té restaurace, to všechno je dokumentovatelné. Je dokumentované na videích, když jsem se tam objevil

před Národním muzeem, takže je to absurdní. A oni vidí, že to je neudržitelné. No, tak co udělali?

Napřed mě chtěli vyhodit na základě lživého článku, vyšel v tom, já nevím, jak se jmenuje, psala to nějaká Hovorková. No, a teď, když zjistili, že to nejde, že mám vlastně ve všem pravdu, jak jsem jim to popsal, no tak budou vymýšlet další důvody, bude to pan rektor říkat, že to je manažerské selhání. A v čem je manažerské selhání? Že naše fakulta patří mezi nejlepší?

Vztahy školy s partnery jsem nepoškodil já, ale rektor, protože o tom informoval nepravdivě

Martina: On říkal, že jste poškodil vztahy vysoké školy i s obchodními partnery.

Miroslav Ševčík: No, to poškodili oni, protože o tom nepravdivě informovali. Oni sami poškodili. A pozor – tam je přesné znění toho, že on mě může odvolat se souhlasem akademického senátu veřejně vysoké školy v případě, kdy děkan závažným způsobem neplní své povinnosti. To ať mi dokáže. To mi nemůže dokázat, protože mi dává odměny. Dokonce jsem dostal teď mimořádnou odměnu – teď tento měsíc, jen abyste to věděla...

Anebo závažným způsobem poškozují zájem vysoké školy nebo fakulty. Ale ten zájem je přece, aby byly zachovány akademické svobody, aby nějaký politik mě neokřikoval, že nemohu říkat, byť i ve veřejném prostoru, to znamená ve svém volnu, mimochodem, já jsem ještě dokonce na té demonstraci toho 28. září řekl, že tam vystupuji jako soukromá osoba, ne jako děkan, ani ne jako představitel vysoké školy. Takže to tam je zachycené. Takže to mě chtějí omezovat? Kam jsme to došli?

To znamená, že tyto osoby se nesmí v tom veřejném prostoru objevit? Ale jak to, že se tam nemohu objevit já, a jak to, že jiné osoby, které mají mnohdy i politické funkce, mohou? Zastával je třeba rektor Masarykovy univerzity, který byl zároveň senátorem, zároveň byl rektorem této univerzity. Tak jak je to možné, že se tady tak selektuje a že se bude vybírat... Na naší škole existují i lidé, kteří mají poměrně vysoké postavení, a jsou představiteli politických stran, jsou voleni za ty politické strany a nejsou žádným způsobem perzekuováni. Já si myslím, že ten politický problém... Teď už je to vyloženě politický problém.

Martina: A myslíte si, že tyto události, toto extempore, potažmo to, jakým způsobem o tom třeba univerzita informovala, nebo jak o tom dále potom informovala média, že to skutečně mohlo ekonomicky nějak Vysokou školu ekonomickou poškodit? Víte o tom, že by skutečně nějakí obchodní partneři řekli: „Tak s vámi my jsme skončili, pánové.“

Miroslav Ševčík: No, tak já vám musím říct opačný případ. My jsme dostali návrh na sponzorský dar ve výši sto tisíc korun za to... a přímo to tam bylo jaksi sděleno, že ten důvod je za vystupování mé a za to, že hájím svobodu slova, demokracii a principy demokracie v České republice. Protože to bylo sto tisíc... původně jsme jim tyto smlouvy mohli podepsat jako děkani. Když to přišlo na právní oddělení, tak právní oddělení sdělilo, že to nemůžu podepsat, že můžu podepsat pouze do padesáti tisíc a že pan rektor to nepodepíše, protože je tam tento důvod uveden. Takže pan rektor mi napsal přesně, co kde se má změnit, já jsem to přesně změnil tak, jak pan rektor chtěl, zaslal jsem to té firmě, která nám ty peníze chtěla dát, ta firma to znovu podepsala s touto změnou, ale pan rektor to stejně odmítl podepsat, protože v části té smlouvy zůstalo to, že si váží mého vystupování. A on řekl, že to tam prostě nechce, takže teď to usnulo na tomto bodě, takže pan rektor v podstatě zavinil to, že národohospodářská fakulta přišla teď o sto tisíc, pokud se nezmění a nebude souhlasit i ten dárce s tím, že se celá ta smlouva bude muset změnit a že tam nebude uvedeno, že to dává díky mému veřejnému vystupování.

Já jsem dostal například teď od nějakého Williama Wikse mail, kde píše, že si přečetl průzkum, že více než polovina Čechů se bojí vyjádřit svůj názor, a myslí si, že se do života lidí vrací cenzura. A on píše: „Podle mě jste jeden z mála lidí, kteří se odváží mluvit pravdu. Pracoval jste pro svobodu projevu v češtině, a dokonce jste trpěl nějakou formou nespravedlnosti.“ A on jako novinář a publicista sbírá materiály o svobodě projevu v České republice a všiml si, že česká vláda má dlouhou historii potlačování svobody projevu ve jménu boje proti dezinformacím. A to je přesně ono. Takže si toho všiml zahraniční publicista a chce v podstatě spolupracovat na tom... ve spolupráci s nějakými kroky Rady OSN pro lidská práva, nevládní organizaci, aby natlačili vládu k přijetí těch pozitivních opatření. Ten mail jsem dostal v podstatě někdy předešlým, a chce, abych se k tomu vyjádřil, a dokonce k tomu má být nějaká diskuse, píše on, v Poslanecké sněmovně, a ptá se mě, co budu dělat dál pro svobodu projevu. A já budu dál bojovat za svobodu projevu.

[ZDROJ](#)